

Εἰς τὸ 16. Ἡ συνήθειά μας δὲν γνωρίζει τὸ πλῆθος τῶν προνομίων ὅπου λέγει ὁ Νόμος. Γνωρίζει ὅμως τὰ προνόμια τῶν δανείων, τὰ ὅποια δίδουν εἰς τοὺς δανειστὰς τὸ δικαίωμα νὰ προτιμῶνται τῶν ἄλλων· π.χ. αἱ ὑπανδροὶ γυναῖκες ἐπὶ τῶν κτημάτων τῶν συζύγων των διὰ τὴν προῖκα των. Τὰ ἀνήλικα καὶ ἀνίκανα ἐπὶ τῶν κτημάτων τοῦ ἐπιτρόπου· τῶν προμηθευσάντων χρήματα διὰ τὴν ἀγορὰν τινὸς ἀκινήτου· ὁμοίως καὶ τὰ τοῦ κράτους ἐπὶ τῶν συνακτῶν καὶ τῶν οἰκονομικῶν διαχειριστῶν.

Ἐν Θήρᾳ τὴν 15 Μαρτίου 1834

Μ. Ν. Λαγκαδᾶς

Λουύγκης Συρῖγο

γεώργιος Παρισάκης

Κωνσταντῖνος Λαγκαδᾶς

Θεοδόσιος Μαθᾶς

Τζάννες Δεναξᾶς

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

τὴν 24 Μαρτίου 1834 Ἐν Θήρᾳ

Οἱ Δημογέροντες τῆς Πρ. Πλ. Θήρας

Λουίγγης Συρῖγο

θεοδόσης μαθᾶς

ὁ Γραμμ.

Ἀνδρέας Δελέντας.

6. ΚΙΜΩΛΟΣ

Ἀρ. 443

Ἐν Κιμῳλῷ τὴν

10 9/βρίου 1833

Πρὸς τὸ Β. Ἐπαρχεῖον Μήλου

Κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 419 προσκλήσει τοῦ ἐπαρχείου ἐπισυννημμένης ἐγκυκλίου 1133 τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης Β. Γραμματείας ἀναφέρει ἡ Δημογεροντία αὕτη τὰ ἐπόμενα, συμβουλευθεῖσα προηγουμένως καὶ τοὺς εἰδημονεστέρους ὡς πρὸς τὰς συνηθείας τῆς κοινότητος ταύτης.

Περὶ ἐπιτροπείας

- 1) Κατὰ τοῦτο τὸ ἄρθρον ἡ συνήθεια συμφωνεῖ μὲ τὸν νόμον.
- 2) Ἡ συνήθεια θέλει νὰ δίδεται εἰς τ' ἀνήλικον ὡς ἐπίτροπος ὁ προγενέστερος ἀδελφός, ἢ ἄλλος τις τῶν συγγενῶν, ἢ εἷς (sic) εἴτε πολλοὶ τῶν συνήθων τοῦ θανόντος πατρός.

- 3) Ἡ συνήθεια εἰς τὰς σωματικὰς ὑποθέσεις δὲν συγχωρεῖ κατ' οὐδένα τρόπον εἰς τὸν ἐπίτροπον τὴν ἐκποίησιν τῶν ἀκινήτων τοῦ ἀνηλίκου μέχρι τῆς ἐνηλικιότητός του, ὡς πρὸς τ' ἄλλα δὲ συγχωρεῖ εἰς αὐτὰ γὰρ ἐνεργῇ ὅπως θέλει, ἐὰν τὰ προβαλλόμενα μέτρα εἶναι ὄντως ὠφέλιμα.
- 4) Ἡ συνήθεια θεωρεῖ ὑπὸ τὴν αὐτὴν ὄψιν καὶ τοὺς ἀνήβους καὶ τοὺς ἐφήβους ἄνευ τινὸς διακρίσεως.

Περὶ πατρικῆς ἐξουσίας

- 5) Ἡ συνήθεια μοιράζει ἐξ ἴσου καὶ εἰς τοὺς δύο συζύγους τὴν ἐνέργειαν τῆς πατρικῆς ἐξουσίας.
- 6) Ἡ συνήθεια θέλει ὅλα τὰ κτήματα τῶν τέκνων μέχρι τῆς ὑπανδρείας των γ' ἀνήκουν εἰς τὸν πατέρα ἢ εἰς τὴν μητέρα (ἐλλείποντος τοῦ πατρὸς).
- 7) Ἡ συνήθεια θέλει ἡ πατρικὴ ἐξουσία γὰρ παραγράφεται μετὰ τὴν ὑπανδρείαν τῶν τέκνων.
- 8) Ἡ πατρικὴ ἐξουσία ἀποκτᾶται καὶ διὰ τῆς νύμφεως. Τὰ δικαιώματα τοῦ νύμφεου ὡς πρὸς τὸν νύμφεοῦμενον εἶναι ἴσα μετὰ τῶν πατέρων πρὸς τὰ ἰδιά των τέκνα, ἡ νύμφεω ἀδελφότης εἶναι ἀσυγχώρητος.
- 9) Κατὰ τοῦτο τὸ ἄρθρον ἡ συνήθεια συμφωνεῖ μὲ τὸν νόμον.
- 10) Διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῆς κυριότητος ἡ συνήθεια συμφωνεῖ μὲ τὸν νόμον· ὅλας τὰς περὶ ἐκποίησεως πράξεις καθ' οἷονδήποτε τρόπον καὶ ἂν ἔγιναν, τὰς ἀποδέχεται, φθάσει μόνον γὰρ ὑπάρχει συγκατάθεσις τῶν μερῶν διὰ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα καὶ πραγματικὴ παράδοσις αὐτοῦ.
- 11) Ἡ συνήθεια συμφωνεῖ μὲ τὸν νόμον, διαφέρει δὲ κατὰ τοῦτο: ὁ ἐκποιήσας ὑποχρεοῦται γ' ἀποδώσῃ τὴν ὁποίαν ἔλαβε τιμὴν, ἂν ἐνδημῇ, ἀποδημοῦντος δὲ τὴν χάνει ὁ ἤδη κατέχων.
- 12) Ἡ συνήθεια συμφωνεῖ μὲ τὸν νόμον χωρὶς γὰρ θεωρεῖ ἀναγκαίαν τὴν ἐπὶ τούτου εἰς δημόσιον βιβλίον καταγραφὴν τῶν περὶ δουλειῶν πράξεων.
- 13) Ἡ συνήθεια δὲν ἐμποδίζει τοὺς κατοίκους γὰρ βούσκουν τὰ ζῶα των εἰς ὅποιον μέρος τῆς Νήσου θέλουν, ἀλλὰ δίδει τὸ αὐτὸ δικαίωμα εἰς ὅλους ἐπίσης.

Περὶ προνομίων καὶ ὑποθηκῶν

- 14) Ἡ συνήθεια συμφωνεῖ μὲ τὸν νόμον χωρὶς γὰρ ἀπαιτῇ γὰρ καταγράφονται αἱ ὑποθήκαι εἰς ἐπὶ τούτου δημόσιον βιβλίον.
- 15) Ἡ συνήθεια συγχωρεῖ τὴν ὑποθήκην κινητῶν καὶ ἀκινήτων κτημάτων.
- 16) Ἡ συνήθεια τὰ κατὰ νόμον προνόμια δὲν γνωρίζει παντάπασιν, πάντοτε δίδει

τὴν προτίμησιν εἰς τὸν πλησιαστικὴν διὰ τὰ ἀκίνητα κτήματα, εἰς ἔλλειψιν ἀδελφῶν ἢ ἀνιόντων ἢ κατιόντων συγγενῶν.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

τὴν 9 Φεβρουαρίου 1834

Ὁ ἑπαρχος

(Τ.Σ.) Νικόλαος Ε. Γερακάρης

Εὐπειθέστατοι Δημογέροντες

(Τ.Σ.) Τομάζος Γαβαλᾶς

Ν. Σάρδης Λογοθέτης

7. ΙΟΣ

Ἀρ. 233.

Ἐν Ἰω τὴν 18 Ἰανουαρίου 1834

Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος

Ἀπάντησις εἰς τὴν ὑπ' ἀρ.

Πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας

1133 Διαταγὴν τῆς.

Ἡ Δημογεροντία Ἰου.

Περὶ τοπικῶν ἐθίμων

Κατὰ τὴν ὑπ' ἀρ. 1133 Διαταγὴν τῆς Β. ταύτης Γραμματείας ἡ Δημογεροντία αὕτη ἀναφέρει ὅσα περὶ τῶν ἐν αὐτῇ διαληφθέντων τοπικῶν συνηθειῶν ἠδυνήθη νὰ πορισθῇ συμβουλευθεῖσα καὶ τοὺς εἰδημονεστέρους καὶ γεροντιότερους τῆς περιφέρειας τῆς ὡς ἐφεξῆς.

Εὐπειθέστατοι

Οἱ Δημογέροντες

(Τ.Σ.) ματθαῖος λορεντζιάδης

Νικόλαος Σακελλίου

Ἐκθεσις τῶν τοπικῶν Ἐθίμων

Περὶ ἐπιτροπείας

1. Οἱ ἐπίτροποι τῶν ὀρφανῶν συμφώνως μὲ τὸν νόμον κατὰ τὴν τοπικὴν μας συνήθειαν ἐργάζονται δωρεάν.
2. Ἡ συνήθεια τοῦ τόπου εἰς τοιαύτην περίπτωσιν δίδει τὴν ἐπιτροπὴν εἰς τοὺς πλησιεστέρους συγγενεῖς τῶν ἀνηλίκων ὀρφανῶν, εἰς ἕνα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, σπανίως δὲ εἰς πολλούς.
3. Δὲν ἀπαιτεῖται ἄδεια τοῦ Δικαστοῦ ὡς πρὸς τὰ ἀφορῶντα τὸ ἄρθρον τοῦτο, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει καὶ παράδειγμα τοιαύτης περιπτώσεως.
4. Ἀδιαφόρως θεωρεῖ ἡ τοπικὴ μας συνήθεια τὰ ὀρφανὰ ἄρρενα καὶ θήλεα ὡς ἀνήλικα, ἀλλὰ τοιαύτη τάξις ἡ ἀναφερομένη εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο δὲν ἐφυλάχθη ποτὲ καθ' ὅλην τῆς τὴν ἔκτασιν, οἷον προϋστάμενοι καὶ κηδεμόνες δὲν γνωρίζονται εἰς τὸν τόπον μας.

